

PRZEKRÓJ

P O D A T K O W Y

KOMENTARZ EKSPERTÓW

WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW / INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Zwolnienie z VAT usług kompleksowej obsługi podatkowej świadczonych na rzecz TFI i Funduszy , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP-4-3.4012.555.2025.1.APR	3
Kwestia rozliczenia w uldze B+R wynagrodzenia pracowników wykonujących czynności administracyjne/zarządcze , interpretacja indywidualna DKIS z 3 września 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.367.2025.2.ZK	4

Zwolnienie z VAT usług kompleksowej obsługi podatkowej świadczonych na rzecz TFI i Funduszy, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 17 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP-4-3.4012.555.2025.1.APR

Spółka, będąca czynnym podatnikiem VAT [dalej: Spółka] wystąpiła do Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej [dalej: Dyrektor KIS] z wnioskiem o interpretację dotyczącą zastosowania zwolnienia z VAT dla usług świadczonych na rzecz Towarzystw Funduszy Inwestycyjnych (TFI) oraz zarządzanych przez nie funduszy inwestycyjnych - zarówno otwartych (w tym specjalistycznych), jak i zamkniętych oraz funduszy aktywów niepublicznych. Wszystkie te podmioty mają siedzibę w Polsce, a ich działalność wymaga stałej obsługi prawno-podatkowej.

Usługi świadczone przez Spółkę mają charakter kompleksowy i obejmują m.in.: (i) odzyskiwanie podatku u źródła wraz z przygotowaniem dokumentacji dla zagranicznych organów podatkowych, (ii) opracowywanie oraz prowadzenie postępowań interpretacyjnych, (iii) reprezentację przed organami KAS i sądami administracyjnymi, (iv) przeglądy podatkowe dotyczące ryzyk właściwych dla działalności funduszy, (v) wsparcie w transakcjach kapitałowych, w tym badania due diligence, (vi) bieżące doradztwo podatkowe i sporządzanie analiz dotyczących zmian regulacyjnych.

Usługi te świadczone są w ramach długoterminowej współpracy i mają charakter stały, przy czym ich szczegółowy zakres jest każdorazowo dostosowywany do potrzeb poszczególnych TFI i funduszy.

Spółka zwróciła się do Dyrektora KIS z pytaniem, czy powyższe czynności mogą korzystać ze zwolnienia z VAT przewidzianego w art. 43 ust. 1 pkt 12 lit. a ustawy VAT dla usług „zarządzania funduszami inwestycyjnymi”.

Dyrektor KIS potwierdził to stanowisko. Wskazał, że opisane usługi mieszczą się w unijnej definicji zarządzania funduszami, ukształtowanej w orzecznictwie TSUE, a ich zakres odpowiada czynnościom wymienionym w załączniku II do dyrektywy UCITS (2009/65/WE). Zdaniem Dyrektora KIS, usługi Spółki stanowią funkcjonalnie spójną całość, istotną dla działalności fun-

duzdy, a zatem spełniają zarówno przesłankę przedmiotową, jak i podmiotową zwolnienia. W konsekwencji Dyrektor KIS uznał, że kompleksowa obsługa podatkowa świadczona na rzecz TFI i funduszy podlega zwolnieniu z VAT.

Interpretacja ta wpisuje się w ugruntowany kierunek orzeczniczy, zgodnie z którym pojęcie „zarządzania funduszami inwestycyjnymi” ma charakter autonomiczny i podlega wykładni funkcjonalnej. Zarówno TSUE, jak i polskie sądy administracyjne wskazują, że zarządzanie obejmuje nie tylko czynności strictly inwestycyjne, lecz także te, które są specyficzne i istotne dla prawidłowego funkcjonowania funduszu - w tym usługi administracyjne, prawne czy podatkowe.

W omawianej interpretacji Dyrektor KIS uznał za element zarządzania nadzwyczaj szeroki katalog usług, w tym postępowania podatkowe, wsparcie z zakresu MDR, cen transferowych, due diligence czy bieżące doradztwo podatkowe. Co do zasady, czynności te można byłoby kwalifikować jako usługi doradcze, które - zgodnie z literalnym brzmieniem art. 43 ust. 15 ustawy VAT - są wyłączone ze zwolnienia. Dyrektor KIS, stosując podejście zgodne z orzecznictwem TSUE i NSA, uznał jednak, że jeżeli usługa jest niezbędna do funkcjonowania funduszu, nie można jej wyłączyć ze zwolnienia, nawet jeśli ma element doradczy.

Jednocześnie należy podkreślić, że kwalifikacja usług do w ramach ww. zwolnienia powinna zostać każdorazowo poprzedzona szczegółową analizą ich charakteru oraz funkcjonalnego znaczenia dla działalności funduszu. W praktyce oznacza to w szczególności: (i) ustalenie, które czynności mają charakter specyficzny i istotny dla funkcjonowania TFI lub funduszy, (ii) określenie, czy dana usługa rzeczywiście wykracza poza ogólne doradztwo i pozostaje bezpośrednio związana ze strukturą oraz procesami zarządczymi funduszu, oraz (iii) odpowiedniego udokumentowania zakresu usług oraz

ich powiązania z procesami zarządczymi lub administracyjnymi funduszu.

W efekcie, choć prezentowane przez organ podejście jest zgodne z linią orzeczniczą TSUE i sprzyja spójności z prawem unijnym, prawidłowe stosowanie zwolnienia nadal wymaga szczegółowej analizy charakteru poszczególnych świadczeń.

SYLWIA WIŚNIEWSKA
STARSZY KONSULTANT

Kwestia rozliczenia w uldze B+R wynagrodzenia pracowników wykonujących czynności administracyjne/zarządcze, interpretacja indywidualna DKIS z 3 września 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-3.4010.367.2025.2.ZK

W omawianej interpretacji wnioskodawca miał wątpliwości, czy wynagrodzenia osób zaangażowanych w działalność B+R mogą zostać uznane za koszty kwalifikowane i odliczone w ramach ulgi B+R.

Z wnioskiem wystąpiła spółka z o.o. prowadząca prace badawczo-rozwojowe, która ponosiła m.in. koszty wynagrodzeń pracowników zatrudnionych na podstawie umów o pracę oraz umów cywilnoprawnych. Zespół B+R był stały, odpowiednio sklasyfikowany według standardów OECD i obejmował zarówno kadrę techniczną, projektową, naukową, jak i zarządzającą. Pracownicy ci wykonywali wyłącznie zadania związane z B+R.

Dział B+R realizował także czynności planistyczne, administracyjne i koordynacyjne niezbędne do prowadzenia projektów, takie jak przygotowanie harmonogramów i budżetów, nadzór nad realizacją prac, dokumentowanie działań czy koordynacja zespołów. Spółka zamierzała skorzystać z ulgi B+R na podstawie art. 18d ustawy CIT i wystąpiła do Dyrektora KIS o potwierdzenie, że koszty wynagrodzeń – również za czynności administracyjne i zarządcze związane z projektami B+R – mogą stanowić koszty kwalifikowane w całości.

Zdaniem spółki, bezpośrednio zaangażo-

wanie w B+R obejmuje nie tylko prace techniczne i badawcze, lecz także planowanie, zarządzanie i obsługę administracyjną projektów, co potwierdza również Podręcznik Frascati. DKIS podzielił to stanowisko i uznał je za prawidłowe.

W rozpatrywanej sprawie Spółka nie miała pewności, czy czas przeznaczony na wykonywanie czynności administracyjnych oraz zarządczych związanych z projektami B+R można uznać za realizację prac B+R, a w konsekwencji – czy wynagrodzenia pracowników mogą zostać zaliczone do kosztów kwalifikowanych ulgi B+R w pełnej wysokości.

Dyrektor KIS przychylił się do stanowiska spółki, co należy uznać jako trafną decyzję. Organ stwierdził, że czas poświęcony na czynności administracyjne i/lub zarządcze może być traktowany jako czas realizacji prac B+R jeśli działania te pozostają w bezpośrednim związku z projektami B+R. W przypadku braku takiego powiązania czynności te nie powinny być kwalifikowane jako związane z działalnością B+R.

W tym miejscu warto zaznaczyć, iż proces B+R należy rozpatrywać szeroko, w związku z czym do prac B+R powinno zaliczać się nie tylko okres wykonywania działań o charakterze twórczym, lecz także czynności pomocnicze, które umożliwiają prawidłowe prowadzenie tych prac. Warunkiem jest jednak, aby działania wspierające pozostawały w związku z prowadzoną działalnością B+R.

Biorąc pod uwagę fakt, iż w przeszłości zagadnienie uwzględniania czasu poświęconego na administrację i koordynację prac B+R było przedmiotem intensywnych sporów pomiędzy podatnikami a organami podatkowymi, tym bardziej pozytywnie należy ocenić omawianą interpretację indywidualną, przy czym należy zaznaczyć, iż omawiane czynności powinny być odpowiednio zarejestrowane na potrzeby stosowania ulgi B+R.

MATEUSZ KSIĄŻEK
DORADCA PODATKOWY

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Zakres przedmiotowy pojęcia „urządzenia przemysłowe”, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, wyrok NSA z 5 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 317/23	7
Warunkiem skorzystania z art. 15cb ust. 1 ustawy CIT jest wniesienie dopłat poprzez ich faktyczną wpłatę do spółki, wyrok NSA z 4 grudnia, sygn. II FSK 299/23	7
Status spółki komunalnej jako podatnika podatku od nieruchomości, wyrok NSA z 2 grudnia 2025 r., sygn. III FSK 436/25	7
Kwestia oceny, czy spółka jawna, która na skutek niezłożenia w terminie informacji, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1a lit. a ustawy CIT, stała się podatnikiem CIT, może zrezygnować z rozliczenia swoich dochodów podatkiem CIT, wyrok NSA z 28 listopada 2025 r., sygn. II FSK 253/23	8
Utworzenie systemu wynagradzania na podstawie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy jako warunek uznania danego programu za program, wyrok NSA z 28 listopada 2025 r., sygn. II FSK 262/23	8
Przesłanki uznania sprzedaży pensjonatu za sprzedaż ZCP w świetle art. 6 pkt 1 ustawy VAT, wyrok NSA z 26 listopada 2025 r., sygn. I FSK 1681/22	8
Kwestia stosowania wyłączenia, o którym mowa w art. 24ca ust. 14 pkt 6 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 4 grudnia 2025 r., sygn. III SA/Wa 1802/25	8

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

Powtarzające się świadczenia niepieniężne kwalifikowane do art. 176 KSH wpisują się w definicję ukrytych zysków z art. 28m ust. 3 ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 4 grudnia 2025 r., sygn. I SA/Po 511/25	9
Ustalenie, czy fundacja rodzinna będzie korzystać ze zwolnienia z art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT w odniesieniu do przyszłej transakcji zbycia nabytych w drodze darowizny nieruchomości, wyrok WSA w Gliwicach z 4 grudnia 2025 r., sygn. I SA/GI 790/25	9
Przedsiębiorstwo (ZCP) może być przedmiotem umowy leasingu w rozumieniu art. 17a pkt 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 27 listopada 2025 r., sygn. III SA/Wa 1785/25	9
Kwestia ustalania dochodu z tytułu zmiany wartości składników majątku w związku z przejęciem przez spółkę, która rozlicza się ryczałtem od dochodów spółek, innej spółki kapitałowej, wyrok WSA w Warszawie z 27 listopada 2025 r., sygn. III SA/Wa 1736/25	9
Kwestia ustalenia proporcji przy wypłacie środków małżonkom po rozwodzie z fundacji rodzinnej, wyrok WSA w Warszawie z 26 listopada 2025 r., sygn. III SA/Wa 1274/25	10

Zakres przedmiotowy pojęcia „urządzenia przemysłowe”, o którym mowa w art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, wyrok NSA z 5 grudnia 2025 r., sygn. II FSK 317/23

Pomimo, że sformułowania polskiej wersji językowej polsko-brytyjskiej UPO są zgodne z treścią art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, to tekst tej UPO w języku angielskim odpowiada wzorcowi umownemu, który jest wskazany w art. 12 Modelowej Konwencji OECD. W Modelowej Konwencji OECD pojawia się sformułowanie: „(...) or for the use of, or the right to use, industrial, commercial, or scientific equipment, or for information (...)”.

Innymi słowy mamy do czynienia z szerszym rozumieniem pojęcia „industrial” niż „urządzenia przemysłowe”. Niezależnie należy mieć świadomość, że świat się zmienia i często ustawodawca nie nadąża za tymi zmianami technicznymi, które następują i za całkowicie różnymi nowymi urządzeniami, które są stosowane komercyjnie. Takich sformułowań jak „urządzenia przemysłowe” nie należy ograniczać wyłącznie do czegoś takiego jak maszyny, obrabiarki, etc., ale również należy nim objąć takie urządzenia, jakimi są serwery, które umożliwiają przechowywanie danych, umożliwiają dostęp do tych danych i dostęp do oprogramowania.

Warunkiem skorzystania z art. 15cb ust. 1 ustawy CIT jest wniesienie dopłat poprzez ich faktyczną wpłatę do spółki, wyrok NSA z 4 grudnia, sygn. II FSK 299/23

W związku z formą w jakiej zostały wniesione dopłaty (potrącenie), spółka nie będzie uprawniona do zaliczenia do kosztów uzyskania przychodu kwoty odpowiadającej iloczynowi stopy referencyjnej NBP obowiązującej w ostatnim dniu roboczym poprzedzającym rok podatkowy powiększonej o 1 punkt procentowy oraz kwoty dopłaty wniesionej do spółki w trybie i na zasadach określonych w odrębnych przepisach, zgodnie z art. 15cb ust. 1 pkt 1 ustawy CIT.

Z art. 15cb ust. 6 ustawy CIT jednoznacznie wynika, że za rok podatkowy, w którym dopłata została wniesiona do spółki, uznaje

się rok, w którym dopłata wpłynęła na rachunek płatniczy spółki. Dopłaty wskazane we wniosku, nie zostały wniesione na rachunek bankowy spółki, lecz zostały potrącone w drodze kompensaty ze zobowiązaniami spółki z tytułu pożyczek udzielonych spółce przez jej wspólników.

Zatem nie można uznać, że dopłaty te zostały wniesione do spółki, bowiem zostały skompensowane ze zobowiązaniami spółki wobec jej wspólników, co oznacza, że nie wpłynęły na rachunek bankowy spółki.

Status spółki komunalnej jako podatnika podatku od nieruchomości, wyrok NSA z 2 grudnia 2025 r., sygn. III FSK 436/25

Dokonując oceny, czy i w jaki sposób spółka komunalna powinna być opodatkowana podatkiem od nieruchomości w zakresie gruntów, budynków i budowli (dzierżawionych od gminy lub przekazanych jej aportem) należy przede wszystkim rozważyć specyfikę działania spółki komunalnej, której jedynym udziałowcem jest jednostka samorządu terytorialnego, a zakres jej działania ogranicza się do wykonywania wyłącznie zadań własnych tej jednostki.

Istotna jest ocena czy taka spółka komunalna może być uznana za przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą. W tym zakresie istnieje rozbieżność w orzecznictwie. Natomiast przychylić należy się do tej linii orzeczniczej, w ramach której wskazuje się, że spółka komunalna wykonująca wyłącznie zadania własne jednostki samorządu terytorialnego nie powinna być uznawana za przedsiębiorcę wykonującego działalność gospodarczą.

Sam wpis spółki komunalnej do rejestru przedsiębiorców w KRS nie przesądza o tym, że spółka ta jest przedsiębiorcą. Tym bardziej, że zadania wykonywane przez spółkę komunalną nie mają charakteru komercyjnego, spółka ta nie konkuruje na rynku.

Kwestia oceny, czy spółka jawna, która na skutek niezłożenia w terminie informacji, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1a lit. a ustawy CIT, stała się podatnikiem CIT, może zrezygnować z rozliczenia swoich dochodów podatkiem CIT, wyrok NSA z 28 listopada 2025 r., sygn. II FSK 253/23

Prawidłowa wykładnia art. 1 ust. 3 pkt 1a lit. a w zw. z art. 1 ust. 5 ustawy CIT prowadzi do konkluzji, że w sytuacji, gdy spółka jawna (której współnikiem jest spółka z o.o.) we wskazanym terminie nie złożyła informacji, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1a lit. a ustawy CIT - to stała się podatnikiem CIT i pozostaje nim do dnia wskazanego w ust. 5 art. 1, tj. do dnia likwidacji lub wykreślenia z właściwego rejestru. Nie jest możliwe przed tą datą zrezygnowanie z rozliczenia dochodów spółki jawnej podatkiem CIT.

Utworzenie systemu wynagradzania na podstawie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy jako warunek uznania danego programu za program, wyrok NSA z 28 listopada 2025 r., sygn. II FSK 262/23

W przepisie art. 24 ust. 12a ustawy PIT mowa jest nie o stosowaniu ust. 11-11b ustawy PIT odpowiednio, lecz o stosowaniu wprost. Skoro w art. 24 ust. 11b ustawy PIT jako warunek uznania danego programu za program motywacyjny, wymieniony jest warunek, aby system wynagradzania utworzony był na podstawie uchwały walnego zgromadzenia akcjonariuszy spółki akcyjnej to nie ma podstaw, aby ten warunek w drodze wykładni pomijać. Tym bardziej, że nie jest to warunek niemożliwy do zrealizowania. Przepis art. 24 ust. 11 ustawy PIT ma charakter ulgi podatkowej, a zatem powinien być interpretowany ściśle.

Przesłanki uznania sprzedaży pensjonatu za sprzedaż ZCP w świetle art. 6 pkt 1 ustawy VAT, wyrok NSA z 26 listopada 2025 r., sygn. I FSK 1681/22

W analizowanej sprawie sprzedaż dotyczyła nie jakiegokolwiek nieruchomości, tylko pensjonatu zorganizowanego już w finalnej postaci, prowadzonego przez poprzednich właścicieli. Ponadto do aktu notarialnego dołączone było porozumienie, z którego

wynikał szereg dodatkowych elementów wiążących się z tą transakcją, dotyczących zarówno możliwości kontynuowania tej działalności przez podatnika (np. ustalenia, jak będą przebiegały realizacje obecności gości, którzy już zarezerwowali wcześniej pobyt w pensjonacie), jak również przekazanie uprawnień związanych ze stosowną koncesją na prowadzenie turnusów rehabilitacyjnych.

Zatem istnieją dodatkowe elementy, które wskazywały na to, że jest to majątek, na bazie którego można natychmiast podjąć prowadzenie działalności gospodarczej. To zresztą miało miejsce, bo podatnik, co prawda nie osobiście, ale w ramach spółki, w której ma udziały razem z córką, podjęli tę działalność i jest to okolicznością nie-sporną.

Mając na uwadze powyższe, w świetle orzecznictwa TSUE i wyroków krajowych, należy przyjąć, iż sprzedaż takiej nieruchomości z tymi dodatkowymi elementami, która pozwalają na prowadzenie (kontynuowanie) działalności gospodarczej, stanowi zbycie ZCP bądź przedsiębiorstwa.

Kwestia stosowania wyłączenia, o którym mowa w art. 24ca ust. 14 pkt 6 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 4 grudnia 2025 r., sygn. III SA/Wa 1802/25

Kierując się wykładnią gospodarczą i celowościową, ratio legis wprowadzenia przepisów o podatku minimalnym oraz wykładnią teleologiczną należy uznać, że prawidłowe jest stanowisko organu, że grupa spółek, o której mowa w art. 24ca ust. 14 pkt 6 ustawy CIT, dotyczy wszystkich spółek danego podatnika na terytorium Polski, czyli polskich rezydentów podatkowych i poziom rentowności uwzględnia się odnośnie do wszystkich tych spółek.

Nie można zatem, jak postulowała spółka, dokonywać pewnego dowolnego wyboru spółek wchodzących w skład tych podmiotów grupowych, które można wziąć pod uwagę stosując wyłączenie z art. 24ca ust. 14 pkt 6 ustawy CIT. Takie działania byłoby sprzeczne z ratio legis tych przepisów.

Powtarzające się świadczenia niepieniężne kwalifikowane do art. 176 KSH wpisują się w definicję ukrytych zysków z art. 28m ust. 3 ustawy CIT, wyrok WSA w Poznaniu z 4 grudnia 2025 r., sygn. I SA/Po 511/25

Wynagrodzenie wypłacane wspólnikom z tytułu wykonywania przez nich powtarzających się świadczeń niepieniężnych, o których mowa w art. 176 KSH, będzie stanowiło ukryte zyski w rozumieniu art. 28m ust. 3 ustawy CIT. Powtarzające się świadczenia niepieniężne kwalifikowane do art. 176 KSH stanowią bowiem świadczenia pozostające w związku z prawem do udziału w zysku, innym niż podzielony zysk, a tym samym wpisują się w definicję ukrytych zysków z art. 28m ust. 3 ustawy CIT.

Ustalenie, czy fundacja rodzinna będzie korzystać ze zwolnienia z art. 6 ust. 1 pkt 25 ustawy CIT w odniesieniu do przyszłej transakcji zbycia nabytych w drodze darowizny nieruchomości, wyrok WSA w Gliwicach z 4 grudnia 2025 r., sygn. I SA/GI 790/25

Z opisu sprawy wynika wprost, że docelowym zamierzeniem fundacji rodzinnej będzie zbycie nabytych w drodze darowizny nieruchomości. Już przed nabyciem tych nieruchomości fundacja zakłada, że nieruchomości te mogą zostać zbyte, a środki uzyskane z ich zbycia fundacja rodzinna przeznaczy na dokonywanie dalszych inwestycji. Przedmiotowe nieruchomości zostaną nabyte przez fundację rodzinną w celach inwestycyjnych, bowiem fundacja rodzinna nabywa je z zamiarem ewentualnej zamiany tego majątku nieruchomego na inne aktywa typu obligacje lub akcje.

Co istotne, jest to jedyny wskazany w opisie sprawy cel wykorzystania nieruchomości nabytych przez fundację. W związku z powyższym należy uznać, że nieruchomości zostaną nabyte wyłącznie w celu dalszego zbycia, co oznacza, że działalność fundacji rodzinnej będzie wykraczać poza zakres dozwolonej działalności określonej w art. 5 ustawy o fundacji rodzinnej. Dla spełnienia przesłanki z art. 5 ust. 1 pkt 1 ustawy o fundacji rodzinnej bez znaczenia pozostaje okoliczność w jakim odstępie czasowym od jego nabycia mienie zostanie zbyte. Istotny jest wyłącznie cel nabycia,

którym w przedmiotowej sprawie jest zakładane przez fundację rodzinną zbycie nieruchomości.

W związku z powyższym, zbycie nieruchomości gruntowych przez fundację będzie objęte 25% stawką podatku na podstawie art. 24r ust. 1 ustawy CIT, bowiem działania takie nie mieszczą się w dozwolonym dla fundacji rodzinnej zakresie.

Przedsiębiorstwo (ZCP) może być przedmiotem umowy leasingu w rozumieniu art. 17a pkt 1 ustawy CIT, wyrok WSA w Warszawie z 27 listopada 2025 r., sygn. III SA/Wa 1785/25

Regulacje ustawy CIT nie wykluczają możliwości objęcia umową leasingu przedsiębiorstwa lub jego zorganizowanej części.

Ustalone w umowie leasingu opłaty, w części stanowiącej spłatę wartości rynkowej ZCP (tj. raty kapitałowe) alokowanej do wartości początkowej składników majątku (środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych) przyjętych przez kontrahenta zgodnie z art. 16g ustawy CIT w wyniku zawarcia umowy leasingu nie będą stanowiły przychodów spółki (finansującego), natomiast przychód stanowią opłaty leasingowe w części przewyższającej tę wartość, to jest spłata dodatkowej wartości firmy oraz część odsetkowa rat leasingowych.

Kwestia ustalania dochodu z tytułu zmiany wartości składników majątku w związku z przejściem przez spółkę, która rozlicza się ryczałtem od dochodów spółek, innej spółki kapitałowej, wyrok WSA w Warszawie z 27 listopada 2025 r., sygn. III SA/Wa 1736/25

Przepisy art. 28m ust. 1 pkt 4, ust. 6 i ust. 7 ustawy CIT stanowią kompleksową regulację, która wyjaśnia jak należy ustalać dochód z tytułu zmiany wartości składników majątku. W tych przepisach ustawodawca wprost i jednoznacznie dwukrotnie używa liczby pojedynczej, odnosząc się do tego, że do każdego ze składników majątku z osobna należy ustalać (obliczać) jego wartość podatkową i wartość rynkową. Językowe brzmienie tego przepisu jest jasne, zatem odwoływanie się w tym zakresie do wykładni celowościowej nie jest uzasadnione.

W konsekwencji rację miał organ przyjmujący, że dochód odpowiadający nadwyżce wartości rynkowej poszczególnych składników majątku nad wartością podatkową stanowi przedmiot opodatkowania. Przepisy, które obejmują ryczałt od dochodów spółek zawierają zupełnie odrębne od zasad ogólnych zasady opodatkowania. Z tych względów nie można poprzez odwołanie się do słowniczka, który jest zawarty w art. 4a ustawy CIT (spółka odwoływała do pkt 2 tego przepisu), ignorować jednoznacznych norm, które dotyczą ryczałtu od dochodów spółek.

Kwestia ustalenia proporcji przy wypłacie środków małżonkom po rozwodzie z fundacji rodzinnej, wyrok WSA w Warszawie z 26 listopada 2025 r., sygn. III SA/Wa 1274/25

Fundacja ustalając proporcję, o której mowa w art. 27 ust. 4 ustawy o fundacji rodzinnej na potrzeby ewentualnego pobrania zaliczki na PIT na podstawie art. 30 ust. 1 pkt 17 w zw. z art. 41 ust. 4 ustawy PIT z tytułu wypłaty świadczeń na rzecz fundatorów (będących beneficjentami) będzie uprawniona w stosunku do mienia wniesionego przez fundatorów na pokrycie funduszu założycielskiego pokrytego w całości mieniem wchodzącym w zakres ustawowej wspólności majątkowej fundatorów - przyjmując proporcję wniesionego mienia przez każdego z fundatorów na poziomie 100% (w stosunku do każdego z fundatorów) - niezależnie od tego, że na dzień wypłaty świadczeń fundatorzy nie są wobec siebie osobami najbliższymi w rozumieniu art. 4a ust. 1 ustawy o podatku od spadków i darowizn oraz przy założeniu, że dalsze mienie nie będzie wnoszone na pokrycie funduszu założycielskiego.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zakres przedmiotowy pojęcia „grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej”, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych , interpretacja ogólna Ministra Finansów z 27 listopada 2025 r., DPL2.8401.3.2025	13
Uprawnienie do odliczenia od podatku dochodowego obliczonego zgodnie z ustawy CIT kwoty podatku zagranicznego zapłaconego od przychodu z tytułu należności licencyjnych , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB-1-2.4010.442.2025.2.BD	13
Jednostka konsolidowana metodą praw własności nie jest jednostką wchodzącą w skład grupy podmiotów, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDSB1-2.4019.14.2025.2.IKR	15
Prawo do odliczenia VAT zapłaconego w związku z importem materiałów odnośnie, do których w momencie importu spółka nie jest właścicielem , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 listopada 2025 r., sygn. 0111-KDIB3-3.4012.674.2025.1.MAZ	15
Prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury dokumentującej nabycie kompleksowej usługi organizacji spotkań z współpracownikami o charakterze szkoleniowym , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP-1-1.4012.781.2025.4.AWY	16
Kwestia przedłużenia okresu funkcjonowania PGK w świetle przepisów ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.589.2025.1.PP	17

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Zawarcie umowy inwestycyjnej (umowy spółki cichej) oraz wniesienie wkładu pieniężnego w wykonaniu tej umowy nie podlega opodatkowaniu PCC , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 listopada 2025 r., sygn. 0111-KDIB2-3.4014.450.2025.1.AD	18
Wyszczególnianie na fakturze w odrębnych pozycjach dostawy towaru i kosztów transportu. Zastosowanie do opodatkowania kosztów transportu takiej samej stawki VAT jak dla dostawy towaru , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 listopada 2025 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.672.2020.12.RG	18
Spółka, dokonując rozliczenia podatku dochodowego na terytorium Polski, nie będzie uprawniona do zastosowania metody zaliczenia proporcjonalnego w odniesieniu do podatku stanowego, który zostanie zapłacony na terytorium USA (stan Kalifornia) , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.536.2025.1.MW	19
Kwestia stosowania art. 1 ust. 3 pkt 1a ustawy CIT w przypadku spółki jawnej powstałej z przekształcenia spółki komandytowej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 13 listopada 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.71.2022.8.AW	19
Rozliczenie transakcji pomiędzy jednostką macierzystą będącą w grupie VAT a oddziałem spółki w Polsce. Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego. Prawidłowość kalkulacji współczynnika proporcji na podstawie art. 90 ust. 1-3 ustawy VAT oraz obowiązek wystawienia noty korygującej , interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.545.2025.1.RST	19

Zakres przedmiotowy pojęcia „grunty, budynki i budowle związane z prowadzeniem działalności gospodarczej”, o którym mowa w art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, interpretacja ogólna Ministra Finansów z 27 listopada 2025 r., DPL2.8401.3.2025

Jeżeli przedmiot działalności podatnika obejmuje jedynie prowadzenie działalności gospodarczej, to wszystkie grunty, budynki i budowle będące w jego posiadaniu należy uznać za związane z działalnością gospodarczą, niezależnie od skali intensywności ich wykorzystywania do tej działalności. Czasowe wyłączenie z działalności nie wpływa na zmianę ich kwalifikacji dla celów opodatkowania podatkiem od nieruchomości. Do uznania gruntów, budynków i budowli za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej, co do zasady, wystarczające jest w tym przypadku spełnienie przesłanki posiadania ich przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą. Do grupy tej należą przede wszystkim spółki prawa handlowego oraz inne osoby prawne, których jedynym celem jest prowadzenie działalności gospodarczej.

Zwrot „są wykorzystywane lub mogą być wykorzystywane” dotyczy okoliczności, w których grunty, budynki lub budowle są funkcjonalnie powiązane z przedsiębiorstwem prowadzonym przez osobę, w posiadaniu której się znajdują, nawet jeżeli nie zostały uwzględnione w ewidencji środków trwałych oraz wartości niematerialnych i prawnych. Zwrot „są wykorzystywane” należy rozumieć jako faktyczne wykorzystywanie do prowadzenia działalności gospodarczej w znaczeniu art. 1a ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, który definiuje działalność gospodarczą jako działalność, o której mowa w ustawie - Prawo przedsiębiorców.

Zgodnie z art. 3 tej ustawy, działalnością gospodarczą jest zorganizowana działalność zarobkowa, wykonywana we własnym imieniu i w sposób ciągły. Natomiast zwrot „mogą być wykorzystywane” należy rozumieć jako realizowanie przez przedsiębiorcę działań mających na celu przygotowanie, zachowanie lub zabezpieczenie gruntu, budynku lub budowli m.in. do przyszłej (planowanej) działalności gospodarczej, bądź do kontynuacji przerwanej działalności gospodarczej, wiążących się z ponoszeniem

wydatków rozliczanych w kosztach uzyskania przychodów prowadzonej działalności gospodarczej.

Istnienie tych okoliczności jest wystarczające do opodatkowania majątku najwyższymi stawkami, niezależnie od intensywności jego wykorzystywania przez przedsiębiorcę będącego osobą fizyczną, w tym także w przypadku, gdy składnik przedsiębiorstwa nie jest aktywnie wykorzystywany.

Jeżeli u podatnika można wyodrębnić działalność gospodarczą, o której mowa w art. 1a ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a także działalność, która nie spełnia tej definicji, to prowadzenie przez niego działalności gospodarczej nie uzasadnia uznania wszystkich posiadanych przez niego gruntów, budynków i budowli za związane z prowadzeniem działalności gospodarczej w rozumieniu art. 1a ust. 1 pkt 3 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, a jedynie tych które w tej działalności są wykorzystywane lub mogą być wykorzystywane.

Oddanie w posiadanie przedsiębiorcy lub innemu podmiotowi prowadzącemu działalność gospodarczą gruntu, budynku lub budowli przez osobę, która sama nie wykorzystuje tego majątku do działalności gospodarczej, może wywołać skutki u tej osoby (podatnika podatku od nieruchomości) w postaci zakwalifikowania ich jako związanych z działalnością gospodarczą.

W tym przypadku, dla stwierdzenia istnienia tego związku, poza przesłanką posiadania gruntu, budynku lub budowli przez przedsiębiorcę lub inny podmiot prowadzący działalność gospodarczą, należy podobnie jak w wyżej omówionych przypadkach uwzględnić także status posiadacza nieruchomości i charakter jego działalności.

Uprawnienie do odliczenia od podatku dochodowego obliczonego zgodnie z ustawy CIT kwoty podatku zagranicznego zapłaconego od przychodu z tytułu należności licencyjnych, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDIB-1-2.4010.442.2025.2.BD

Spółka jest/będzie uprawniona do odliczenia od podatku dochodowego od osób

prawnych kwoty równej podatkowi zapłaconemu w obcych krajach, do wysokości limitu. Spółka jest/będzie uprawniona, do odliczenia od podatku dochodowego obliczonego zgodnie z ustawą CIT kwoty podatku zagranicznego zapłaconego od wynagrodzenia z tytułu należności i usług opisanych we wniosku na zasadach wskazanych w art. 20 ust. 1 i art. 22b ustawy CIT w odniesieniu do Kolumbii, Salwadoru, Gwatemali, Panamy, Paragwaju i Izraela. Z kolei z uwagi na to, że Konwencja o wzajemnej pomocy administracyjnej w sprawach podatkowych nie została ratyfikowana w odniesieniu do Hondurasu, tym samym nie weszła w życie, zatem spółka nie będzie uprawniona do odliczenia kwoty podatku zapłaconego w Hondurasie.

Fakt zapłaty podatku powinien być wiarygodnie udokumentowany, ponieważ jest to warunek do odliczenia zapłaconego podatku - pomimo że ustawa CIT nie stanowi wprost jakie dokumenty powinien posiadać podatnik, aby mógł skorzystać z omawianego odliczenia. Niebudzącym wątpliwości potwierdzeniem faktu zapłaty podatku za granicą oraz jego wysokości, jest informacja sporządzona przez stosowny organ administracji podatkowej w państwie źródła lub dokument przelewu na rachunek właściwego miejscowo organu administracji podatkowej podatku u źródła wraz ze wskazaniem wysokości i rodzaju wpłaconego podatku oraz tytułu wpłaty podatku.

Z powyższych unormowań wynika, że dokumenty, którymi spółka dysponuje, w odniesieniu do kwot potrąconych/potrącanych przez kontrahentów podatku zagranicznego (płatników), są niewystarczające w celu udokumentowania prawa do skorzystania z odliczenia, gdyż nie spełniają warunku udokumentowania faktycznej zapłaty podatku w obcym państwie (wpłat do organu administracji podatkowej w państwach źródła).

Dokumenty będące w posiadaniu spółki, w odniesieniu do kwot potrąconych przez kontrahentów (płatników) z należności za wykonywane przez spółkę usługi, świadczą jedynie o fakcie potrącenia podatku przez płatnika, a nie o faktycznej wpłacie podatku do organu administracji podatkowej. Pobranie podatku przez płatnika nie jest tożsame z wpłatą podatku do organu administracji podatkowej.

W świetle powyższego, dokumenty wymienione w opisie stanu faktycznego/zdarzenia przyszłego, w odniesieniu do kwot potrąconych przez kontrahentów (płatników), którymi spółka dysponuje nie są wystarczające do prawidłowego udokumentowania prawa do skorzystania z odliczenia podatku zapłaconemu w obcym państwie.

Zwrot „dzień zapłaty podatku (zagranicznego)” zastosowany w art. 20 ust. 8 ustawy CIT oznacza dzień, w który podatek zagraniczny został zapłacony przez płatnika (tj. kiedy został obciążony rachunek bankowy płatnika). W rezultacie, w celu ustalenia wielkości odliczenia podatku zapłaconego w obcym państwie, zgodnie z art. 20 ust. 8 ustawy CIT spółka powinna ustalić wartość podatku zagranicznego poprzez przeliczenie na polskie złote kwoty podatku odprowadzonego w walucie lokalnej przez płatnika (kontrahenta) na rzecz właściwego organu według kursu średniego ogłaszanego przez NBP z ostatniego dnia roboczego poprzedzającego dzień dokonania przelewu (zapłaty podatku) na konto właściwego organu podatkowego w obcym państwie.

Mając na uwadze powyższe, stanowisko, iż dniem zapłaty podatku jest dzień wpływu na jego konto należności netto, a do przeliczenia należy zastosować kurs średni NBP z dnia poprzedzającego, jest nieprawidłowe.

Ustalając limit kwoty odliczenia zapłaconego podatku zagranicznego, w sytuacji, gdy ten podatek zagraniczny zostanie pobrany od przychodu zagranicznego (tj. kwoty wynikającej z faktury dokumentujących sprzedaż usług) bez uwzględnienia jakichkolwiek kosztów zagranicznych, spółka powinna przyjąć, że dochód uzyskany w obcym państwie, o który mowa w art. 20 ust. 1 zdanie 3 in fine ustawy CIT, jest równy przychodowi spółki. Przychód uzyskany w obcym państwie należy pomniejszyć o koszty uzyskania przychodu.

Spółka, ustalając dochód zagraniczny, o którym mowa w art. 20 ust. 1 ustawy CIT i przypisując koszty podatkowe do przychodów podlegających opodatkowaniu za granicą, powinna uwzględnić wszystkie koszty związane z tym przychodem zarówno bezpośrednio jak i pośrednio. Natomiast w odniesieniu do kosztów pośrednich, które będą wspólne dla całej działalności należy dokonywać alokacji odpowiedniej części

tych kosztów do przychodów pochodzących z danego kraju, zgodnie z zasadami zawartymi w art. 15 ust. 2 ustawy CIT. Zatem, dla celów kalkulacji dochodu, o którym mowa w pytaniu nr 4, prawidłowe jest przypisanie do przychodów z danego państwa kosztów bezpośrednich oraz alokowanie kosztów pośrednich przy użyciu racjonalnego i obiektywnego klucza alokacji.

Przepis art. 16 ust. 1 pkt 15 ustawy CIT nie obejmuje podatku dochodowego odprowadzonego przez podmiot w konsekwencji pełnienia roli płatnika podatku dochodowego. Zakres ww. przepisu dotyczy tylko tego podatku dochodowego, który jest uiszczany przez podatnika. W rozpatrywanej sprawie spółka będzie otrzymywać wynagrodzenie z tytułu świadczenia usług od kontrahentów zagranicznych. Otrzymywane wynagrodzenie może podlegać opodatkowaniu podatkiem u źródła w obcych państwach.

Z uwagi na powyższe kontrahenci, mogą być zobowiązani do pobrania i zapłaty podatku zagranicznego z wynagrodzenia należnego spółce. W związku z powyższym, zastosowanie w niniejszej sprawie znajdzie art. 16 ust. 1 pkt 15 ustawy CIT, bowiem spółka będzie podatnikiem podatku zagranicznego, do którego pobrania zobowiązani będą kontrahenci, pełniący rolę płatników tego podatku. W konsekwencji, spółka nie będzie mogła zaliczyć kwoty zapłaconego podatku dochodowego (podatku zagranicznego) do podatkowych kosztów uzyskania przychodu na podstawie art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Jednostka konsolidowana metodą praw własności nie jest jednostką wchodzącą w skład grupy podmiotów, o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 1 grudnia 2025 r., sygn. 0111-KDSB1-2.4019.14.2025.2.IKR

Treść definicji „konsolidacji” pozwala na stwierdzenie, że termin „objęcie skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym” oznacza proces polegający na łączeniu/surowaniu aktywów, pasywów, przychodów, kosztów oraz innych informacji jednostki konsolidowanej w sprawozdaniu finansowym – co ma miejsce wyłącznie w przypadku konsolidacji pełnej i proporcjonalnej.

Zatem podmioty konsolidowane metodą praw własności nie są „objęte” skonsolidowanym sprawozdaniem, w przeciwieństwie do podmiotów konsolidowanych metodą pełną lub proporcjonalną. Biorąc pod uwagę regulacje ustawy o rachunkowości (art. 3 ust. 1 pkt 45 i 47, art. 63) oraz ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami (art. 82 ust. 1 pkt 5 lit. a), jednostka konsolidowana metodą praw własności nie jest jednostką wchodzącą w skład grupy podmiotów, gdyż nie jest objęta skonsolidowanym sprawozdaniem finansowym.

W niniejszej sprawie nie jest spełniona definicja grupy podmiotów o której mowa w art. 82 ust. 1 pkt 1 ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami. Skoro (...), w której spółka jest (...), nie spełnia ustawowej definicji grupy podmiotów, spółka nie jest zobowiązana do przekazywania Szefowi Krajowej Administracji Skarbowej informacji o grupie podmiotów, o której mowa w art. 83 ust. 1 ustawy o wymianie informacji podatkowych z innymi państwami.

Prawo do odliczenia VAT zapłaconego w związku z importem materiałów odnośnie, do których w momencie importu spółka nie jest właścicielem, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 27 listopada 2025 r., sygn. 0111-KDIB-3-3.4012.674.2025.1.MAZ

Ze stanu faktycznego wynika, że spółka dokonuje importu towarów (materiały do wykonania podgrzewanych mat) w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy VAT. Spółka jest wskazana w dokumentach celnych jako odbiorca towaru, co oznacza, że jest zobowiązana do rozliczenia należnego cła i podatku z tytułu tego importu. W efekcie dokonywanych czynności spółka jest podatnikiem w myśl art. 17 ust. 1 pkt 1 ustawy VAT.

W tym wypadku bez znaczenia jest fakt, że w momencie importu materiałów spółka nie jest ich właścicielem. Przy imporcie towarów kluczowe jest bowiem, jaki podmiot dokonuje zgłoszenia celnego, ponieważ na nim ciąży wówczas obowiązek uiszczenia cła i podatku. Jednocześnie z wniosku wynika, że importowane materiały (towary) są wykorzystywane przez spółkę w prowadzonej działalności gospodarczej opodatkowanej VAT. Materiały są montowane w wyrobach gotowych, które są następnie przedmiotem WDT.

Tak więc w sprawie będzie istniał związek pomiędzy importem materiałów do produkcji podgrzewanych mat (towarów) a WDT przez spółkę. Zatem skoro importowane materiały są przez spółkę wykorzystywane do czynności opodatkowanych, spółka będzie uprawniona do odliczenia VAT wykazanego w otrzymanych dokumentach celnych w związku z importem materiałów. W tym wypadku na prawo do odliczenia nie będzie miał wpływu fakt, że spółka nie będzie właścicielem materiałów w momencie importu.

Prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury dokumentującej nabycie kompleksowej usługi organizacji spotkań z współpracownikami o charakterze szkoleniowym, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP-1-1.4012.781.2025.4.AWY

W niniejszej sprawie wystąpi pośredni związek wydatków poniesionych przez spółkę na organizację spotkań o charakterze szkoleniowym z czynnościami opodatkowanymi VAT. Głównym celem spotkań o charakterze szkoleniowym jest przekazanie uczestnikom wiedzy niezbędnej do prawidłowego i efektywnego wykonywania zadań realizowanych na rzecz spółki oraz wymiana pomiędzy nimi doświadczeń niezbędna do skutecznego wykonywania zleconych zadań oraz doskonalenie w zakresie świadczonych na rzecz spółki usług.

Podejmowane na tych spotkaniach są zagadnienia techniczne i operacyjne związane bezpośrednio z prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą. Wszyscy uczestnicy spotkań są bezpośrednio zaangażowani w działania mające na celu generowanie przychodu spółki. Co więcej, szkolenia wpływają bezpośrednio na wartość sprzedaży usług ze względu na skuteczną możliwość realizacji planów, w tym strategii sprzedażowej oraz wpływu na postępowanie osób biorących udział w tych wydarzeniach zgodnie z założeniami wypracowanymi przez spółkę oraz poszerzaniu wiedzy i umiejętności zakwalifikowanych przez spółkę jako konieczne do zdobycia/uzupełnienia do realizacji zadań zleconych przez spółkę.

Według założeń spółki organizacja spotkań szkoleniowych przełoży się pozytywnie na wzrost konkurencyjności spółki na rynku

oraz dzięki temu m.in. na możliwość pozyskiwania nowych klientów oraz lepszą realizację zadań dla dotychczasowych klientów. Analiza przedstawionego opisu sprawy prowadzi do wniosku, że występuje pośredni związek wydatków poniesionych przez spółkę na organizację spotkań o charakterze szkoleniowym z jej działalnością opodatkowaną.

Należy stwierdzić, że poprzez wpływ na ogólne funkcjonowanie przedsiębiorstwa jako całości, tj. skuteczną możliwość realizacji planów, w tym strategii sprzedażowej, poszerzanie wiedzy i umiejętności współpracowników, wzrost konkurencyjności spółki, wpływ na wizerunek spółki jako profesjonalnego podmiotu gospodarczego realizującego swoje zadania z wymaganą starannością - wydatki na organizację spotkań o charakterze szkoleniowym są pośrednio związane ze sprzedażą opodatkowaną VAT.

Reasumując, został wykazany racjonalny związek przyczynowo-skutkowy pomiędzy poniesionymi wydatkami na organizację spotkań o charakterze szkoleniowym a prowadzoną przez spółkę działalnością gospodarczą przez wpływ na ogólne funkcjonowanie przedsiębiorstwa jako całości. W świetle art. 88 ust. 1 pkt 4 ustawy VAT, podatek naliczony z tytułu nabycia usług noclegowych i gastronomicznych - co do zasady - nie podlega odliczeniu.

Powyższe ograniczenie nie ma jednak zastosowania w przedmiotowej sytuacji, gdyż przedmiotem zakupu przez spółkę jest kompleksowa usługa organizacji spotkania szkoleniowego, czyli co do istoty jedna usługa, na którą składają się poszczególne elementy, w tym usługi gastronomiczne i noclegowe. Z prawa do odliczenia podatku VAT od wydatków związanych z organizacją spotkań o charakterze szkoleniowym należy wyłączyć zakup napojów alkoholowych, gdyż nabywanie alkoholu nie jest ani wprost, ani pośrednio związane z czynnościami opodatkowanymi wykonywanymi w ramach działalności gospodarczej spółki, a jedynie służy celom osobistym, prywatnym uczestników spotkań. Zakup alkoholu nie ma związku z wykonywanymi czynnościami opodatkowanymi VAT.

Zatem od takiego zakupu nie przysługuje spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego. W konsekwencji, na podstawie art. 86

ust. 1 ustawy VAT, przysługuje spółce prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z faktury dokumentującej nabycie kompleksowej usługi organizacji spotkania o charakterze szkoleniowym, z wyłączeniem ewentualnych wydatków na zakup alkoholu.

Kwestia przedłużenia okresu funkcjonowania PGK w świetle przepisów ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.589.2025.1.PP

Posługując się regułami wykładni językowej, stwierdzić należy, że „przedłużenie okresu funkcjonowania PGK” nie powoduje powstania nowej PGK, a jedynie potwierdza kontynuację bytu już istniejącej PGK, która została utworzona na mocy pierwotnej umowy. W umowie wskazanej w art. 1a ust. 9 ustawy CIT, strony wskazują jedynie wolę przedłużenia funkcjonowania istniejącej już przez okres co najmniej 3 lat PGK o kolejne lata (jeden rok lub więcej lat).

Z istoty instytucji „przedłużenia okresu funkcjonowania podatkowej grupy kapitałowej” wynika, że w umowie dotyczącej tego przedłużenia powinny uczestniczyć te same podmioty, które zawarły umowę o utworzeniu PGK i w momencie przedłużenia spełniają warunki wymienione w art. 1a ust. 2 pkt 1 ustawy CIT. Umowa przedłużająca różni się więc od pierwotnej umowy zawartej w celu utworzenia PGK. W przeciwnym wypadku, należałoby wnioskować, że dochodzi do powstania nowej PGK. Ustawodawca jasno tymczasem rozróżnił „umowę o utworzeniu” PGK, o której mowa w art. 1a ust. 2 pkt 2 ustawy CIT od umowy, na podstawie której okres funkcjonowania utworzonej już PGK, zostaje przedłużony (czyli umowy, o której mowa w art. 1a ust. 9 ustawy CIT).

Gdyby umowy te nie miały w zamierzeniu ustawodawcy się różnić, przepis art. 1a ust. 9 ustawy CIT byłby zbędny, gdyż możliwość zawarcia zupełnie nowej umowy i utworzenia nowej PGK wynika już z art. 1a ust. 2 ustawy CIT. W konsekwencji, umowa wskazana w art. 1a ust. 9 ustawy CIT, czyli przedłużająca okres funkcjonowania PGK może zostać zawarta na dowolną liczbę lat podatkowych. Biorąc zatem pod uwagę całokształt przepisów dotyczących okresu funkcjonowania PGK, dopuszczalne jest, by PGK została utworzona na okres dłuższy niż trzy lata

podatkowe (tj. np. na pięć lat) lub funkcjonowała przez taki okres (np. łącznie pięć lat) po przedłużeniu, o którym mowa w art. 1a ust. 9 ustawy CIT.

Tym samym, dopuszczalne jest przedłużenie obowiązywania umowy PGK zarówno tylko o jeden rok, jak również dwa lata i więcej lub na czas nieokreślony w drodze nowej umowy, w przypadku, gdy fakt ten zostanie zgłoszony i zarejestrowany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

Uregulowane w art. 1a ust. 9 ustawy CIT przedłużenie funkcjonowania PGK wiąże się z obowiązkiem zawarcia przez spółki, będące jej członkami, nowej umowy o utworzeniu PGK albo dokonania zmian w zawartej umowie o utworzeniu PGK oraz jej zgłoszenie przez spółkę dominującą do właściwego dla PGK naczelnika urzędu skarbowego w ciągu 14 dni od ich zawarcia. Jednocześnie, dla przedłużenia funkcjonowania PGK kluczowe jest zarejestrowanie nowej umowy albo jej zmiany przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego.

Przepisy ustawy CIT dotyczące przedłużenia funkcjonowania PGK wskazują jedynie, że zgłoszenie do właściwego dla PGK naczelnika urzędu skarbowego ma odbyć się w ciągu 14 dni od daty zawarcia umowy. Nie precyzują natomiast w jakim terminie przed końcem pierwotnej umowy bądź końcem roku podatkowego PGK zgłoszenie przedłużenia powinno zostać dokonane. W przypadku pierwotnej umowy o utworzeniu PGK, o której mowa w art. 1a ust. 2 pkt 2 ustawy CIT, zgłoszenie pierwotnie zawartej umowy powinno być dokonane na co najmniej 45 dni przed rozpoczęciem roku podatkowego przyjętego przez PGK (art. 1a ust. 4 ustawy CIT).

Z literalnego brzmienia art. 1a ust. 9 ustawy CIT wynika więc, że do przedłużenia okresu funkcjonowania PGK jest wymagane: i) zgłoszenie nowej umowy albo jej zmiany, w terminie 14 dni od dnia ich zawarcia, oraz ii) zarejestrowanie tej nowej umowy lub zmiany umowy przez właściwego naczelnika urzędu skarbowego. Należy podkreślić, że przepis art. 1a ust. 9 ustawy CIT stanowi *lex specialis* względem art. 1a ust. 4 ustawy CIT.

Zatem, skoro z literalnego brzmienia art. 1a ust. 9 ustawy CIT nie wynika, że zmianę umowy o utworzeniu PGK (przedłużającej funkcjonowania istniejącej PGK) należy zgłosić do

właściwego naczelnika urzędu skarbowego na co najmniej 45 dni przed upływem ostatniego roku podatkowego PGK niezasadne jest więc posiłkowanie się w tym przypadku treścią art. 1a ust. 4 ustawy CIT.

Zawarcie umowy inwestycyjnej (umowy spółki cichej) oraz wniesienie wkładu pieniężnego w wykonaniu tej umowy nie podlega opodatkowaniu PCC, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 20 listopada 2025 r., sygn. 0111-KDI-B2-3.4014.450.2025.1.AD

Skoro zawarcie umowy inwestycyjnej, będzie wypełniać znamiona umowy spółki cichej, uznanej w świetle przepisów KC za umowę nienazwaną, to nie należy do katalogu czynności cywilnoprawnych wymienionych w art. 1 ust. 1 pkt 1 ustawy PCC. Czynności tego typu nie można również zakwalifikować, np. jako umowy pożyczki w rozumieniu KC, czy też umowy spółki (np. cywilnej), wymienionych w tym katalogu, gdyż z opisu zdarzenia przyszłego jasno wynika, że nie posiada ona cech definiujących te umowy.

A zatem zawarcie opisanej we wniosku umowy inwestycyjnej (umowy spółki cichej) oraz wniesienie wkładu pieniężnego w wykonaniu tej umowy, nie będzie podlegało opodatkowaniu PCC. Tym samym, nie będzie na spółce ciążył obowiązek zapłaty PCC z tytułu ww. umowy.

Wyszczególnianie na fakturze w odrębnych pozycjach dostawy towaru i kosztów transportu. Zastosowanie do opodatkowania kosztów transportu takiej samej stawki VAT jak dla dostawy towaru, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 18 listopada 2025 r., sygn. 0113-KDIPT1-1.4012.672.2020.12.RG

W przedmiotowej sprawie nie można stwierdzić, że usługa transportowa sprzedawanych przez spółkę towarów stanowi cel sam w sobie i powinna być traktowana jako odrębne, niezależne świadczenie. W okolicznościach przedstawionych przez spółkę, za dostawę złożoną – której rozdzielenie na poszczególne elementy byłoby nieuzasadnione i sztuczne – należy uznać odpowiednio dostawę towarów wraz z usługą transportu. Transport sprzedawanych przez spółkę towarów stanowi integralną część dostawy towarów. Spółka obciąża kontrahentów kosztami

transportu w związku ze sprzedażą tych towarów, a transport ten służy zrealizowaniu dostawy towarów. Transport nie może być zatem samodzielny przedmiotem sprzedaży dla kontrahenta.

W konsekwencji, dostawa towarów stanowi świadczenie główne, natomiast świadczeniem pomocniczym jest usługa transportowa, która jest ściśle związana z ww. dostawami towarów. Z ekonomicznego punktu widzenia dostawa wraz z transportem jest obiektywnie jedną transakcją. Zatem również z ekonomicznego punktu widzenia dostawa towarów wraz z transportem nie powinny być dzielone dla celów podatkowych na poszczególne elementy, gdyż tworzą jedną złożoną czynność.

Tym samym należy zatem stwierdzić, że w przedmiotowym przypadku mamy do czynienia z jednym przedmiotem opodatkowania – jedną czynnością, tj. dostawą towarów. Podstawą opodatkowania z tytułu tych czynności jest – zgodnie z art. 29a ust. 6 pkt 2 ustawy VAT – łączna wartość towarów oraz ich transport. Koszt transportu towarów, którym obciążani są kontrahenci spółki w związku ze sprzedażą towarów, zwiększa kwotę należną od nabywcy z tytułu dostawy towarów i podlega opodatkowaniu na zasadach właściwych dla tych czynności.

Nie ma przeszkód prawnych, aby spółka dokonując dostawy towaru, którego doręczenie następuje za pośrednictwem kuriera bądź poczty, wyszczególniała na fakturze w odrębnych pozycjach dostawę towaru i koszty transportu. W sytuacji, gdy na jednej fakturze widnieją pozycje opodatkowane różnymi stawkami, wówczas koszty transportu ponoszone przez spółkę należy doliczyć proporcjonalnie do wartości poszczególnych towarów i do kosztów transportu zastosować taką samą stawkę jak do towarów, z którymi są związane.

Spółka, dokonując rozliczenia podatku dochodowego na terytorium Polski, nie będzie uprawniona do zastosowania metody zaliczenia proporcjonalnego w odniesieniu do podatku stanowego, który zostanie zapłacony na terytorium USA (stan Kalifornia), interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 14 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP2-1.4010.536.2025.1.MW

Odliczeniu na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy CIT podlegać może tylko podatek federalny zapłacony w Stanach Zjednoczonych, ponieważ tego podatku (a nie podatku stanowego) dotyczy polsko-amerykańska UPO. Zatem, skoro zawarta w UPO metoda unikania podwójnego opodatkowania odnosi się wyłącznie do podatku federalnego, ponieważ tego podatku (a nie podatku stanowego) dotyczy, to nie sposób przyjąć, że odliczeniu na podstawie art. 20 ust. 1 ustawy CIT podlegały także podatek stanowy.

A zatem, w okolicznościach sprawy, spółka dokonując rozliczenia podatku dochodowego na terytorium Polski nie będzie uprawniona do zastosowania metody zaliczenia proporcjonalnego określonej treścią art. 20 ust. 1 ustawy CIT w odniesieniu do podatku stanowego, który zostanie zapłacony na terytorium USA (stan Kalifornia). Co do zasady wszystkie kryteria określone treścią art. 20 ust. 1 ustawy CIT pozostają spełnione. Niemniej jednak pytania dotyczą zastosowania zasady zaliczenia (odliczenia) proporcjonalnego określonej w art. 20 ust. 1 ustawy CIT konkretnie w odniesieniu do podatku stanowego płaconego na terytorium USA (stan Kalifornia).

Mając zatem na uwadze, że do istniejących obecnie podatków, których dotyczy polsko-amerykańska UPO, należą w Stanach Zjednoczonych Ameryki federalne podatki od dochodu, pobierane stosownie do Wewnętrznego Kodeksu Dochodów, to spółka dokonując rozliczenia podatku dochodowego na terytorium Polski nie będzie uprawniona do zastosowania metody zaliczenia proporcjonalnego w odniesieniu do podatku stanowego, który zostanie zapłacony na terytorium USA (stan Kalifornia).

Kwestia stosowania art. 1 ust. 3 pkt 1a ustawy CIT w przypadku spółki jawnej powstałej z przekształcenia spółki komandytowej, interpretacja indywidualna

na Dyrektora KIS z 13 listopada 2025 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.71.2022.8.AW

Złożenie przez spółkę jawną, powstałą w wyniku przekształcenia spółki osobowej (komandytowej) informacji, o której mowa w art. 1 ust. 3 pkt 1a ustawy CIT, po dniu rejestracji przekształcenia w KRS, jest skuteczne i powoduje, że spółka jawna nie będzie podatnikiem CIT.

Rozliczenie transakcji pomiędzy jednostką macierzystą będącą w grupie VAT a oddziałem spółki w Polsce. Prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego. Prawidłowość kalkulacji współczynnika proporcji na podstawie art. 90 ust. 1-3 ustawy VAT oraz obowiązek wystawienia noty korygującej, interpretacja indywidualna Dyrektora KIS z 12 listopada 2025 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.545.2025.1.RST

Ze względu na fakt, że polski oddział nie jest członkiem grupy VAT to w kontekście orzeczeń TSUE oraz wprowadzenia do polskich przepisów nowego rodzaju podatnika jakim jest grupa VAT należy wskazać, że polski oddział dokonując świadczeń, o których mowa we wniosku w ramach kategorii 1 i kategorii 2 w istocie świadczy je na rzecz irlandzkiej grupy VAT do której należy Centrala B. Limited. Tym samym świadczenia nabywane przez Centralę B. Limited od polskiego oddziału podlegają opodatkowaniu jako odpłatne świadczenie usług o którym mowa w art. 8 ust. 1 ustawy VAT.

Pomimo, że Centrala B. Limited powiązana jest z polskim oddziałem, należy ona do grupy VAT w Irlandii, stanowi więc z innymi jednostkami z grupy innego podatnika w zakresie podatku VAT. W konsekwencji Centrala B. Limited, a ściślej rzecz ujmując irlandzka grupa VAT wraz z polskim oddziałem stanowią odrębnych podatników w zakresie podatku VAT. Dlatego usługi w ramach kategorii 1 i kategorii 2 świadczone po dniu 1 stycznia 2023 r. przez polski oddział na rzecz/zlecenie Centrali B. Limited należy uznać za podlegające opodatkowaniu usługi świadczone między dwoma odrębnymi podatnikami, tj. irlandzką grupą VAT i polskim oddziałem. Przy czym bez znaczenia pozostaje fakt, że finalnymi odbiorcami czynności wykonywanych przez polski oddział w ramach kategorii 1 jest Centrala B. Limited, inne spółki będące członkami irlandzkiej grupy VAT oraz zagra-

niczne oddziały Centralo B. Limited lub innych spółek będących członkami irlandzkiej grupy VAT.

Natomiast finalnymi odbiorcami czynności wykonywanych w ramach kategorii 2 są zewnętrzne podmioty (tj. podmioty niebędące członkami irlandzkiej grupy VAT) oraz oddziały tych podmiotów, niemające siedziby lub stałego miejsca prowadzenia działalności będącego odbiorcą świadczenia w Polsce. Należy bowiem podkreślić, że w analizowanej sprawie umowy z innymi spółkami będącymi członkami irlandzkiej grupy VAT oraz z zewnętrznymi podmiotami zostały zawarte bezpośrednio przez Centralę B. Limited we własnym imieniu i wynagrodzenie za usługi jest otrzymywane przez Centralę B. Limited w Irlandii. Następnie centrala poszczególne czynności w ramach kategorii 1 i 2 podzleca tj. przekazuje do wykonania do polskiego oddziału. Co istotne, wszystkie czynności w ramach kategorii 1 i 2 zlecane są polskiemu oddziałowi bezpośrednio przez Centralę B. Limited działającą we własnym imieniu.

Ponadto wynagrodzenie za te czynności jest wypłacane do polskiego oddziału wyłącznie przez Centralę B. Limited. Polski oddział nie ma zawartych umów/porozumień z podmiotami, które są beneficjentami wykonywanych przez niego czynności w ramach kategorii 1 i 2. Zatem podmiotem nabywającym usługi wykonywane przez polski oddział w ramach kategorii 1 i 2 jest Centrala B. Limited, a w konsekwencji irlandzka grupa VAT, której Centrala B. Limited jest członkiem.

Usługi wykonywane przez polski oddział na rzecz/zlecenie Centrali B. Limited ściśle rzecz ujmując, na rzecz irlandzkiej grupy VAT będą w myśl art. 28b ust. 1 ustawy VAT opodatkowane w Irlandii. Ponadto polski oddział został zarejestrowany (odrębnie od Centrali B. Limited) od dnia 1 stycznia 2023 r. jako podatnik VAT czynny w Polsce oraz podatnik VAT UE. Natomiast irlandzka grupa VAT, do której należy B. Limited nie ma nadanego odrębnego od członków grupy numeru identyfikacji do rozliczeń podatku od wartości dodanej.

Z uwagi na irlandzkie przepisy dotyczące grup VAT, numer VAT nadawany jest w Irlandii poszczególnym członkom grup VAT (o ile prowadzą oni działalność opodatkowaną i podlegają rejestracji w Irlandii), którzy po-

sługują się tymi numerami świadcząc usługi (lub dokonując dostaw towarów), lub nabywając usługi (lub nabywając towary). Natomiast deklaracja VAT w Irlandii, w imieniu całej irlandzkiej grupy VAT składana jest przez wyznaczonego przy zakładaniu tej grupy członka, którym jest B. Limited (pod irlandzkim numerem VAT). Ponadto, czynności wykonywane po dniu 1 stycznia 2023 r. przez polski oddział na zlecenie Centrali B. Limited w ramach kategorii 1 i kategorii 2 powinny być traktowane jako świadczenie usług na rzecz irlandzkiej grupy VAT.

Mając na uwadze powyższe należy wskazać, że w tych konkretnych okolicznościach na fakturach dokumentujących świadczenie usług w ramach kategorii 1 i 2 wystawionych po dniu 1 stycznia 2023 r. po stronie sprzedawcy należy wykazać dane polskiego oddziału (nazwę i adres) wraz z polskim numerem VAT przypisanym do polskiego oddziału. Natomiast po stronie nabywcy należy wykazać dane Centrali B. Limited (nazwa i adres) wraz z jej irlandzkim numerem VAT.

Na tak wystawionej fakturze możliwe jest dodatkowo zamieszczenie adnotacji, że Centrala B. Limited jest członkiem irlandzkiej grupy VAT, nie jest to jednak element obligatoryjny. Ponadto z uwagi na rejestrację polskiego oddziału do podatku VAT i VAT - UE, z tytułu świadczonych usług w ramach kategorii 1 i kategorii 2 na rzecz/zlecenie Centrali B. Limited (Grupa VAT) do których zastosowanie znajdzie art. 28b ustawy VAT, polski oddział jest/będzie zobowiązany do deklarowania powyższych usług w informacji podsumowującej VAT - UE oraz pliku JPK_VAT.

W myśl art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy VAT polski oddział jest/będzie uprawniony do odliczenia podatku naliczonego związanego z zakupami realizowanymi przez polski oddział w celu świadczenia usług w ramach kategorii 1 i kategorii 2 na rzecz/zlecenie Centrali B. Limited, tj. na rzecz Grupy VAT do której należy Centrala B. Limited. Polski oddział dokonał po dniu 1 stycznia 2023 r. zakupów towarów i usług w Polsce. Faktury dokumentujące nabywane towary i usługi przez polski oddział zawierają/będą zawierały podatek należny z tytułu sprzedaży dokonywanej na rzecz polskiego oddziału, tj. miejscem świadczenia i opodatkowania nabywanych przez polski oddział towarów i usług była/będzie Polska.

Podatek związany z nabyciem towarów i usług (zakupów realizowanych przez polski oddział) mógłby zostać odliczony gdyby miejscem świadczenia i opodatkowania czynności wykonywanych na rzecz centrali byłaby Polska, tj. czynności wykonywane przez polski oddział na rzecz centrali - gdyby miejscem opodatkowania byłaby Polska - stanowiłoby czynności opodatkowane uprawniające do odliczenia podatku naliczonego.

Tym samym polskiemu oddziałowi jako zarejestrowanemu czynnemu podatnikowi VAT w Polsce po dniu 1 stycznia 2023 r. przysługuje/będzie przysługiwało prawo do odliczenia podatku naliczonego wynikającego z zakupów realizowanych przez polski oddział w celu świadczenia usług na rzecz/zlecenie Centrali B. Limited (Irlandzkiej Grupy VAT). Przy czym należy pamiętać aby posiadać dokumenty z których wynika związek odliczonego podatku z tymi czynnościami. Jednocześnie dodać należy, że prawo do odliczenia podatku naliczonego należy oceniać poprzez związek pomiędzy podatkiem naliczonym zapłaconym w Polsce, a czynnościami wykonywanymi przez polski oddział na rzecz irlandzkiej grupy VAT.

Bez znaczenia pozostaje fakt, że polski oddział w marcu 2024 r. został zarejestrowany z mocą od 1 stycznia 2023 r. jako (odrębny od B. Limited) podatnik VAT czynny w Polsce oraz jako podatnik VAT EU. Utworzenie na terytorium Polski przez Centralę B. Limited oddziału nie powoduje powstania na terytorium Polski nowego podatnika VAT a rejestracja polskiego oddziału jako czynnego podatnika VAT stanowi jedynie zmianę techniczną, która nie kreuje na terytorium Polski statusu nowego podatnika VAT.

W tym konkretnym przypadku podstawą do odliczenia podatku naliczonego są/będą również faktury związane z działalnością polskiego oddziału wystawione po dniu 1 stycznia 2023 r. ze wskazaniem nazwy i adresu polskiego oddziału oraz numeru NIP który został nadany Centrali B. Limited lub w ogóle bez wskazania numeru NIP, bowiem z opisu sprawy wynika, że wskazane dane podane na fakturze pozwalają na pełną identyfikację nabywcy towarów i usług. Tym samym, tego typu brak formalny dotyczący faktur nie pozbawia polskiego oddziału prawa do odliczenia podatku VAT.

Ponadto polski oddział nie ma podstaw do wystawienia not korygujących do faktur wystawionych przed rejestracją do podatku VAT w Polsce. Faktury związane z działalnością polskiego oddziału wystawiane po dniu 1 stycznia 2023 r. zawierały numer NIP nadany Centrali B. Limited lub w ogóle nie zawierały numeru NIP. Natomiast jak zostało już wskazane rejestracja oddziału do podatku VAT jest tylko zmianą techniczną i nie jest związana z utworzeniem nowego podatnika na terytorium Polski. Zatem w analizowanym przypadku nie ma podstaw do wystawienia not korygujących.

Na potrzeby ewentualnej konieczności stosowania kalkulacji proporcji odliczenia w tej konkretnej sytuacji z racji świadczenia usług w ramach kategorii 1 i kategorii 2 na zlecenie Centrali B. Limited (Grupa VAT) polski oddział powinien uwzględniać wyłącznie czynności, które są/będą deklarowane na rzecz irlandzkiej grupy VAT z wyłączeniem czynności wykonywanych poza terytorium Polski przez grupę VAT w skład której wchodzi Centrala B. Limited lub członków irlandzkiej grupy VAT na rzecz ich usługobiorców.

Formuła rozliczenia proporcjonalnego określona w art. 90 ust. 1-3 ustawy VAT znajdzie zastosowanie wyłącznie w sytuacji wystąpienia czynności opodatkowanych i zwolnionych, gdzie podatnik nie jest w stanie dokonać bezpośredniego przyporządkowania podatku naliczonego czynnościom, w związku z wykonywaniem których odliczenie podatku naliczonego jest możliwe, i czynnościom, w związku z wykonywaniem których podatnik nie ma prawa do odliczenia. W sytuacji oddziału z racji wykonywania na zlecenie Centrali B. Limited (Grupa VAT) wyłącznie czynności, które gdyby były wykonywane w Polsce podlegałyby opodatkowaniu, znajdzie zastosowanie alokacja bezpośrednia w związku z art. 86 ust. 8 pkt 1 ustawy VAT.

JOANNA KILIJĄŃSKA
tel. +48 605 514 518
joanna.kilijanska@ptpodatki.pl

SZYMON RAUT
tel. +48 503 074 047
szymon.raut@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

ul. Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39
e-mail: biuro.katowice@ptpodatki.pl

LUBLIN

ul. Spokojna 2, 20-074 Lublin
tel. 519 407 698
e-mail: biuro.lublin@ptpodatki.pl

WROCŁAW

ul. Wierzbowa 30, 50-056 Wrocław
tel. 519 075 056
e-mail: biuro.wroclaw@ptpodatki.pl